

ELLİ YILIN BİRİKİMİYLE...

OKULLAR AÇILIRKEN BU YAZIMI, GENÇLER VE GENÇ MESLEKTAŞLARIM OKUSUN

OKULDAN ATILMASI İSTENEN İKİNCİ ÖĞRENCİMİZ.

1968 yılında sanki bir yerden emir komuta verircesine ülkemizde tüm üniversite ve yüksek okullarda havadan, sudan bahanelerle bir anda boykotlar başladı. Ben de bu yıllarda üniversite öğrencisiydim. Okullarda yoğun bir şekilde kamplaşma başladı. 68 kuşağı olarak ben de sağ kesimde yerimi aldım. Tabi karşı taraf ta sol kesim. Başlangıçta münakaşa ve tartışma şeklinde başlayan ilişkiler, sanırım 70 li yıllarda silahlı mücadeleye dönüştü. Her iki kesimden de kan akmaya başladı ve 80 li yıllara gelindiğinde tam beş bini aşkın genç toprağa verildi. Ve on bir Eylül gününü çok iyi hatırlıyorum Türkiye’de tam 28 cinayet işlendi. Bunların 13 tanesi de Lise müdürü idi.Bana da Kırkağaç Lisesi Müdürü iken “ Kıpırdamaşist! Ecelin geldi “ diyerek tetik çekildi. Kismetimizde yaşamak varmış. Tabanca ateş almadı.(Şimdi Kırkağaç adını duyduğumda hala o namlu gözümün önüne geliyor.) Bu tetiği çeken kardeşimle ne oturdum, ne bir sohbetim oldu, ne de birbirimizi incitecek bir davranışımız oldu. O günler, işte böyle günlerdi. Ölen niçin öldüğünü, öldüren de niçin öldürdüğünü bilmiyordu. Toplum adeta mangutlaştırılmıştı.Şimdi ise vefat etti. Hakkımı helal ediyorum.

Bu günlerin ayrıntısına hiç girmeyeceğim. Yalnız şunu ifade etmek istiyorum. Sağ ve sol gençlik son derece idealist ve okuyan bir gençlikti. Her iki kesim de ülkesini seven ve ülkesinin yükselmesi için mücadele eden bir gençlikti. Yalnız kimler ördüyse bu iki gençlik arasında aşılmayacak, yıkılmayacak duvarlar örmüşlerdi. Habire birbirimizle dövüşüyorduk aramızda konuşma tartışma yoktu. Şehirler ve şehirlerdeki mahalleler sanki düşmandan kurtarılmış gibi “KURTARILMIŞ ŞEHİRLER, KURTARILMIŞ MAHALLELER” İlan ediliyordu. O yıllarda Manisa’da bir günde çok değerli iki eczacı, (Rahmetli Cemil Çöllü ve Rahmetli Neşe Hanım Her ikisi de Manisa’nın çok değerli insanlarıydı. Ki Cemil Çöllü yakın dostum ve tam bir Osmanlı Beyefendisiydi.) bir gariban berberin cinayete kurban gittiğini söylersem herhalde işin vahametini anlatmış olurum. 78 de Manisa’ya geldiğimde Doğu caddesinin üstücülerin, altı dacilerin elinde idi. (Artık bu tabirleri kullanmak bile istemiyorum). Garaj da ortada idi. Bir güncilerin, bir gün decülerin eline geçiyordu. İşin garip tarafı nedir, biliyor musunuz? Her iki tarafta da kavga eden, vuran, vurulan, ölen, yaralanan, sakat kalan gariban ve dar gelirli aile çocukları idi. Bu gün öğreniyoruz ki sabah cilerin elinde olan silah, öğleden sonra..... cülerin eline verilmiş. Aramızda ne paşa, ne general, ne fabrikatör, ne sanayici, ne de üst bürokrat aile çocukları vardı. Hepimiz de dar gelirli gariban aile çocukları idik

Uzatmayayım bu yılları anlatmak bir makale konusu değil. Bir kitap konusu. Ben hemen burada konuya gireyim. 1978 yılında Kırkağaç Lisesi Müdürüyüm. Bir gün önce hükümet güvenoyu aldı. Sabah okula geldiğimde öğrenci velimiz aynı zamanda bir partinin başkanı beni bekliyor. Selam verdim odama girdim arkamdan velimiz de geldi. “ Buyurun oturun” dedim. Oturmayacağını söyleyerek “ Sizi istifaya davete geldim” dedi. Ben de “ Hayırdır nereden çıktı bu dediğimde “Türkiye’de siyasal iktidar değişmiştir. Bizim adamımız oturacak burada.”dedi. Ben de “ Yanlış yere geldiniz burası parti binası değil, devlet dairesi” dediğimde, Ben nereye geldiği biliyorum” diyerek kapıyı vurdu çıktı. Nitekim bir hafta sonra da benim tayinim Osманcalı ortaokuluna öğretmen olarak tayinim çıktı.

Burada görev yaparken sanırım 1979 yılına girerken Türkiye’de yine iktidar değişti. Manisa Lisesi’ne daha önce görevden alınan kendisini her zaman rahmetle andığım (Mekanı cennet olsun) çok nazik, kibar Merhum Abdülcelil Kızılgök müdür olarak atanmış. müdür yardımcılarını atanmış, ancak bir türlü Müdür Baş yardımcı bulunamamış. Böyle bir görevi hiç kimse kabul etmiyormuş. Çünkü daha önce Manisa Ticaret Lisesi Müdürü öldürülmüş, Manisa Lisesi Müdür Başyardımcısı kurşunlanarak sakat kalmış. Çünkü o yıllarda hesap; bir sizden bir bizden üzerine yapılıyordu. Her nasılsa benim ismim o günün Manisa Valisi Sayın Fahrettin Turan’a verilmiş. Vali bey beni Osmanlı’dan makamına çağırarak “ Oğlum seni Manisa Lisesi Müdür Baş Yardımcısı olarak atıyorum. Hiç korkma devlet arkanda “ diyerek bana konuşma imkânı bile vermedi. Ben de Osmanlı’ya gidip gelme yol parası da ağır geldiği için geçim sıkıntısı çekiyordum. Çaresiz teklif ettiği görevi kabul ettim Ve 10 Nisan 1980 de Manisa Lisesi Müdür Başyardımcısı olarak göreve başladığımda bir de ne göreyim? sağ ve sol öğrencilere ait iki dolap dolusu disiplin dosyası. Her biri polis kayıtlarına girmiş adli vakalık dosyalar. O yıllarda sağ iktidara gelirse solcu öğrencilerin ele başları şu veya bu sebeple okuldan atılır, sol gelirse sağcı öğrencilerin elebaşları aynı sebeplerle okuldan uzaklaştırılırdı. Benim misyonum itibariyle okuldaki sağ kadro, solcu öğrencilerin elebaşlarının okuldan atılmalarını beklerken ben bunu yapmadım. Sağcı ve solcu hiçbir ayırım yapmaksızın her öğrencinin katıldığı olaya bir + koyarak artı sayısınca “ KISA SÜRELİ UZAKLAŞTIRMA” cezası vererek hiçbir solcu öğrenciye “ OKULDAN UZAKLAŞTIRMA CEZASI “ vermedim. Meslek hayatımın büyük bir kısmı idarecilikle geçti. Meslek hayatım boyunca Kırkağaç Lisesi Müdürü iken E. D. Adlı bir öğrencime “ OKULDAN UZAKLAŞTIRMA CEZASI “ verdim. Bu öğrencim şu an Manisa’da önemli bir iş adamı. Bunun üzüntüsünü de hala taşıyorum. Şimdiki aklım olsaydı vermezdim. Bunun dışında 50 yıllık meslek hayatımda hiçbir öğrencime okuldan uzaklaştırma cezası vermedim ve hiçbir öğrencimin öğretmenler kurullarında sınıfta kalması için de parmak kaldırmadım. Öğrencilerim benim bu tarafımı iyi bilir. Geçenlerde karşılaştığım bir doktor öğrencim M. “Hocam ben sizin sayenizde doktor oldum” deyince bir an bocaladım. “ Hayır ola nasıl oldu bu “ dediğimde. Başladı anlatmaya: Bir öğretmenle takışmış. Öğretmen ikmale bırakarak “ hayatta sen benden geçemezsin” demiş. (Nekadar yanlış değil mi) Öğrencimiz de Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesini kazanmış. Bana gelmiş . Ben de kendisine hiç merak etme yeter ki sen çalış. Seni doktor yaparız demişim. Nitekim çalışmış yine öğrenci aynı dersten bırakılmış. Ağlayarak bana gelmiş. Ben yine merak etme seni doktor yaparız demişim. Ve Öğretmenler kurulunda kurul kararıyla öğrenciyi mezun etmişiz. Şimdi ilimizde başarıyla hizmet eden doktor öğrencilerimizden biri. Onun için sevgili meslektaşlarım! Bir öğretmenin En kötü, en çirkin davranışı öğrencisine kin ve kaprısla yaklaşması. Bu tip öğretmenler okullarda en nefret edilen öğretmenlerdir. Unutmayın ki bugün küçük gördüğümüz o öğrenciler gelecekte bizlerden daha büyük adam oluyolar. Onun için hiçbir öğrencimizi harcayacak lükse sahip değiliz.

Değerli okuyucularım görüyorsunuz bir türlü konuya giremedim ve sizi de meraklandırdım. Bu gidişle de meraklandırmaya devam edeceğim. Bildiğiniz gibi ilimizde dar gelirli aile çocukları için kurulan Belediye’nin MABEM dershanesinin Projesi Değerli Eğitimci Sayın Mustafa Pala ve Değerli Öğrencimiz Dr. Fahrettin ER ile şahsıma aittir. Bu projeyi 2009 yılında Manisa Yeni Handa Başbakan Yardımız Bülent ARINÇ ile O günün Belediye Başkanı Sayın Bülent KAR’a bir brifingle tanıttım. Kabul görünce MABEM ‘i kurdum ve bu kurumun üç sene kurucu müdürlüğünü yaptım. Türkiye’de Soma, Balıkesir gibi Türkiye’nin 11 ilinde de alt yapısını oluşturdum. Bu illerde de MABEM türü dershanecilik devam etmektedir. Bu vesile ile Bir çok dar gelirli aile çocuğunun çok iyi üniversiteler kazanmasına vesile olduk. Destek olanlara her zaman olduğu gibi bir kez daha şükranlarımı arz ediyorum. Nihayet Belediye el değiştirdince Başkan yardımcılardan biri bizzat odama

gelerek “ Hocam artık sizli değil,.....partili olarak tanınıyorsunuz. Sizinle çalışmayacağız.” dedi. Ben de kendisine “ tebrik ederim ömrüm, gençliğim orada geçti, çocukluğumun lokmasını paylaştım senelerce seçim parası verdim, ama son seçimde vermedim. Benimli olmadığımı bildin. Fakat benim partili olarak tanınmam da benim için bir artı değildir. Ben eğitimci kimliğimle tanınmak isterim. Manisa’nın en büyük okulu olan Manisa Lisesi’nde en uzun idarecilik yapan benim. Benden sonra on yılda sanırım yedi tane müdür değişti . Bu arada 80 yıldır Manisa’da eğitim üzerine kitap yazan tek eğitimciyim. Ve 5 tane de kitabın sahibiyim. Ben Eğitimci kimliğimle tanınmak isterim” dedim. Tabi mühür kimde ise “Sultan Süleyman” O’ dur hesabı beni kurucu müdürlüğünü deruhte ettiğim MABEM den bir teşekkürü bile fazla görerek görevime son verdiler. Akhisar, Turgutlu Belediye Başkanlarının daveti üzerine daha önce Soma Belediye Başkanı Sayın Hasan ERGENE’ye söz verdiğim için Soma’ya SOBEM dershanesini kurdum.

Bu arada MABEM’ den ayrıldığımı duyan Manisa Hedef Eğitim Kurumları Koordinatörü Manisa’nın profesyonel eğitimcisi eski öğrencimiz Sayın Semih BABALABAN çıka geldi.(Semih Balaban da Manisa Lisesi öğrencisi ikenbaşkanı idi.) “ Sayın Hocam duyduğuma göre MABEM’den ayrılmışsınız. Sizinle çalışmaktan onur duyarım. Yeni açtığım Hedef Kolejinde görev alırsanız sevinirim” demez mi? Adeta şoke oldum. Ve dedim ki “ Semih Bey sizci, ben cü idim. Benim sana hiç faydam olmamıştır. Çünkü o yıllar çok hata yaptığımız yıllar. Belki de zararım da olmuştur. Bu jestin niye ?” diye sorduğumda. Semih Bey “ Hocam biz sizi biliyoruz. Olumlu cevap verirseniz beni ve diğer iki kardeşim de öğrenciniz bizleri ailecik sevindirirsiniz” deyince kıpırdayacak yerim kalmadı.” Gerçekten Balaban soyismi ailecik eğitimci bir aile. Anne öğretmen. Çocukları Semih, Naz, Nezih üç kardeş üçü de Manisa Lisesi’nden öğrencimiz. Üçü de son derece zeki öğrencilerdi. SOBEM dershanesinin yanında, kışın okullarda rağbet gören eğitim seminerlerim yanında vaktim olamamasına rağmen Hedef Koleji açılışından bu yana burada öğretmenliğe devam ediyorum. Manisa’da önemli bir yeri olan, ALMANYA-İNGOLSTADT’DAKİ KARDEŞ OKULLARI vasıtasıyla Almanya Eğitim Kurumları ile de yakın ilişkisi olan MANİSA ÖZEL HEDEF KOLEJİ’nde görev yapmaktan ve bu kolejin mensubu olmaktan onur duyuyorum.

Esas belirtmek istediğim geçenlerde duydum çok sevindim. 1980 li yıllarda Manisa Lisesi’nde iki ayrı ideolojik kampta yer alan düşman kardeşler olarak birbiriyle mücadele eden kavga eden, Semih BALABAN, Beyaz Sülo diye anılan Süleyman GÖRGÜLÜ, Arap sülo diye anılan Süleyman ŞEN, Hüsnü BAYRAKTAR ile Haşim ELMALI hala eski görüşlerini muhafaza etmelerine rağmen bir araya gelerek dostça, arkadaşça yemek yemişler, çay içmişler. Öğretmenleri olarak eski öğrencilerimin bu beraberliklerinden inanılmaz sevinç duydum. Bu tablo bugünün gençlerine ve genç meslektaşlarıma ve tüm gençlere örnek olsun. Günümüzün sevgili gençleri! 68 gençliği gibi aranızda duvar ördürmeyin. Okuyun, duyuma ve dedikoduya asla kulak asmayın! inadına birbirinizle diyalog kurun! 68 gençliği gibi heba olmayın. O gençleri birbiriyle dövüştürenler, darbe yapıp başa geçtiklerinde geride kalanları da ceza evlerine tıkip yine Temel fıkrası gibi “ Bir sağdan, bir soldan “ hesabı yapılarak körpecik gençlerin hayatlarına son verdiler. Kimi gençler cezaevlerinde öldü, kimisi de işkence ile sakat bırakıldılar. Bunların hangi birini yazayım. Bu yılların ayrıntısını mutlaka büyüklerden dinleyin! Sizler bizim yaptığımız hataları yapmayın.

Aman gençler! yaşınız icabı kanlı ve canlısınız. Acelecisiniz. Başbakan, cumhurbaşkanı olsanız hemen memleketi kalkındırır, bütün problemleri bir anda çözeceğiniz inancı içindediniz. Yıllar önce sizin yaşlarınızda iken biz de aynı düşüncededeydik. Aman ha!... İşler hiç de öyle değil. Dolduruşa gelip dolmuşa binmeyin. Biz bindik çok , hem de çok hatalar yaptık. Ve sonuçta yine kaybeden biz olduk. Siz de 68 gençliği gibi Kaybeden

olmayın. Sonunda üzülen ama çok üzülen siz ve aileniz olur. Kazanan yine başkaları olur. Çok güzel bir tabir vardır” KENDİ MUHTAÇ BİR DEDE, NERDE KALDI BAŞKASINA HİMMET EDE” İşin yok, aşın yok şimdiden memleket kurtarmaya kalkarsanız kurtarılmaya muhtaç olursunuz. Eğer memlekete hizmet etmek istiyorsanız. Önce okuyun, meslek sahibi olun ve meslek sahibi olunca sizin uhdenize verilen görevi en iyi bir şekilde ifa ederseniz işte o zaman memleketi kurtarırsınız. Bakın! daha düne kadar F-16 savaş uçaklarımızın yazılımını İsrail’in yaptığı siz de biliyorsunuz. Aselsan’da üç tane birbirinden kıymetli mühendislerin şaibeli ölümlerine rağmen onların yaptığı çalışmaları devam ettiren 26 yaşında genç bir mühendisimiz (ismi TÜBİTAK tarafından gizli tutulmaktadır) F- 16 ların yazılımını başarı ile tamamladı. Ve ülkemizi milyonlarca değil milyarlarca dolar ödemekten kurtardı. İşte memlekete hizmet ve işte memleketi kurtarmak buna denir. Aksi takdirde buraya kadar döktüğüm dilleri dikkate almazsanız 68 gençliği gibi kaybedersiniz. Kazananlar ise yine başkaları olur.

Sevgili genç, ve kıdemli meslektaşlarım! “ Akıllı insan kendi deneyiminden, daha akıllı insan da başkalarının tecrübelerinden faydalanan insanmış.” Gördüğünüz gibi meslek hayatımın hem yanlışlarını, hem de doğrularını yazdım. Yanlışlarımı tekrarlamamanız ve doğrularımın yararlanmanız için bu yazıları yazdım. Çünkü eğitimde yapılan hata kolay kolay telafi edilmiyor. Aman ha! siz bizim yaptığımız yanlışları yapmayın! hiçbir öğrencinize kin ve karpisle yaklaşmayın. Sınıfınızda ister fakir, ister zengin, isterse paşa padişah çocuğu olsun. Her öğrencinin alnında şu cümle yazılıdır. “ ÖĞRETMENİM BENİ İYİ TANI! BEN ÇOK ÖNEMLİ BİR ÖĞRENCİYİM” Bu yazıyı okuyamayan öğretmen arkadaşım sınıfa girip te o sınıfı boş yere işgal etmesin. Kendine başka iş arasın.

Yeni öğretim yılında gençlerimize akl-ı selim, meslektaşlarıma da gençlerimize yararlı olmaları temennisiyle başarılar diliyorum.

www.kadirkeskin.net/ kadirkeskin45@hotmail.com